

305 TILL LOUISE TAVAST D. 20 JULI.

HUB, JVS handskriftssamling

Glädjen goda gudars gåfva
 Blef Din del. På lifvets stig
 Hvad än öden neka, lofva
 Intet deraf fångslar Dig;
 Sorgens moln Ditt sinne hölja
 Såsom sommarskyar blott,
 10 Genom tårar, som beskölja
 Kinden, ler Du skönt och godt.
 Lef då, gläds att menska vara,
 Öppen, fridfull, glad och öm,
 Lyckan i Ditt bröst bevara,
 Le och njut, och gråt och glöm;
 Men om sorger stundom trycka,
 Tunga bli att jaga bort,
 Tänk då: »Jordens sorg och lycka
 20 Är en dröm, som lifvet kort!»

ODATERADE BREV OCH DIKTER I ANSLUTNING TILL FRIERI OCH FÖRLOVNING

306 J. V. SNELLMAN – J. L. WENNBERG,
 KONCEPT

30 *HUB, JVS handskriftssamling*

I:sta Brefvet.

Å – Moder natur skänkte dig ett hjerta, öppet för ädla känslor. Lögnen fläckar icke dina unga läppar, endast barnets oskyldiga tankar fylla ditt sinne, du bäfvar tillbaka för, hvad din känsla säger dig vara orätt, och har för eländet, der det möter dig en medlidandets tår i det sköna ögat och en till bistånd utsträckt hand.

40 Ditt lif är då en ädel människas, en ädel quinnas? Du ser på blomman, som du älskar, på hennes fridfulla knoppning, hennes oskuldsskära färg, hennes dunkla kärlek till ljuset och hennes glada tillväxt, då hon omflytes af solens lifvande varma strålfod. »Mitt lif såsom hennes!» suckar du, och kanske tillägger den vemodiga förkänslan af människolifvets allvar: »en ljuf död som hennes, förrän vintern manar till värn för en kylig, fröjdlös tillvaro!» – Men ditt lif är icke blommans. Nyfödda begär höja bröstets oro. Ensamhet, stilla drömmar älskar du, men du flyr dem dock och vill i det glada verldshvilet njuta af hvad du ser utgöra andras njutning – men du återvänder derifrån med hjertat tomt och trånande efter något annat, än hvad 50 verlden förmådde skänka.